

L'extraordinari cas del PSOE de Paiporta

Un fals «grapo» condecora altes autoritats de l'estat

Aina VILAPLANA

La proximitat del congrés comarcal del PSOE a l'Horta Sud, que tindrà lloc els dies 15 i 16 de juny, ha posat en evidència la inusitada passió de l'alcalde de Paiporta, Bartolomé Bas, per conservar els càrrecs de vice-secretari general de la comarca, secretari local i president de la Mancomunitat de l'Horta Sud. Aquesta actitud no sols ha destapat els enfrontaments que Bas manté amb diversos sectors de la militància local. La crisi s'ha vist acompanyada amb l'incident que ha conduït a la presó Juan Fernández García, íntim col·laborador de l'alcalde, que ara es troba encausat com a presumpte extorsionador.

Dimarts 4 de maig, Juan Fernández García, conegut a Paiporta amb el mal nom de «el Sevillano», queia en mans de la policia quan intentava fer efectiu, junt amb el seu company Francisco J. G., el taló d'un milió de pessetes, fruit de la presumpta extorsió a un industrial, el qual havien amenaçat fent-se passar per membres del Grapo.

Juan Fernández, «el Sevillano», era membre de l'executiva local del PSOE de Paiporta, formava part de la candidatura del seu partit en les darreres eleccions municipals i, malgrat no resultar elegit regidor, era, de fet, la mà dreta de l'alcalde, Bartolomé Bas, a l'hora de defensar les tesis d'aquest, no sols en el partit, sinó en la Falla del Poble, entitat molt popular

El presumpte «grapo» condecorant Sáenz de Santamaría

/ Cervantes

de la qual Bartolomé fou vice-president i, gràcies a això, designat candidat a l'alcaldia per l'executiva comarcal del PSPV, l'any 1979.

El Sevillano, a més, ocupava la presidència de la Junta Local Fallera per designació de l'alcalde, que l'havia preferit abans que qualsevol altre membre del consistori. Precisament fou en l'exercici del càrrec quan, durant les passades festes de Sant Josep, Juan Fernández, «el Sevillano», col·locava la insígnia falle-

ra al director general de la Guardia Civil, Sáenz de Santamaría i al mateix ministre de l'Interior, José Barrionuevo. Poc més de dos mesos més tard, el Sevillano ingressava en la presó Model de València, on es troba pendent de juí.

Fernández havia fet famosa la frase «mientras haya alguien aquí que ponga catalán, yo continuaré negándome a que entre en el partido», que pronuncià durant una assemblea el mes de desembre passat, en oposar-se a l'ingrés en

el PSOE d'una vintena de militants que, en la fitxa de sol·licitud, declaraven «conèixer» el català. Això, amb el beneplàcit de l'alcalde Bartolomé i davant la sorpresa de gran part dels assistents.

Entre els bocabadats hi havia Baltasar Vives, regidor i director general responsable del Departament de Normalització Lingüística de la Conselleria de Cultura, el titular de la qual és Cebrià Císcar, secretari general del PSOE a l'Horta Sud.

La jugada consistia, és clar, a congelar l'entrada d'uns militants que podien alterar la llista de compromissaris, prevista per Bas, al Congrés del PSOE que se celebraria l'abril a Alacant. A hores d'ara, ja són prop de 30 els militants que tenen congelada l'entrada al PSOE de Paiporta.

Bartolomé Bas, en unes declaracions que causarien estupefacció al mateix Txiqui Benegas, afirmava la setmana passada tenir 50 sol·licituds més congelades, al calaix de la seua taula. I tot perquè coneixen el català. Increïble: peticions d'entrada paralitzades antiestatutàriament durant nou mesos, i el PSOE fent campanyes d'afiliació.

La pintoresca actuació de l'alcalde Bartolomé Bas ha de respondre, sens dubte, a l'intent de perpetuar-se en els càrrecs i reemplaçar —que no substituir— Císcar en els òrgans de direcció de la comarca, tot i que siga a costa de l'enfrontament directe amb bona part de l'agrupació del seu poble; o que tal actuació obeesca a una concepció patrimonial del partit, que no respon al model propugnat al Congrés d'Alacant per l'actual vice-secretari general del

Una volada efímera

Quan els xiquets de seté curs d'EGB del col·legi Jaume I, de Paiporta, preguntaren a Bartolomé Bas què li hauria agradat ser, a més d'alcalde, la primera autoritat respongué: pilot d'aviació. Heus ací una probable explicació a algunes actuacions de Bartolomé Bas, l'home que sobrevolà l'univers polític sense ensinistrar-s'hi degudament.

Bartolomé Bas s'equivocà en intentar convertir la Falla del Poble —on cal situar l'origen de la seua ascensió política, si pot considerar-se tal cosa— en una eina de la seua política: l'any que Juan Fernández, «el Sevillano», en fou vice-president, va ser especialment conflictiu.

Bartolomé Bas s'equivocà quan pressionà el partit per tal d'impedir que un dels seus regidors fos elegit diputat provincial. Posteriorment, aquest seria nomenat cap de servei d'una Conselleria i, un altre dels regidors, designat director general. La projecció política de Paiporta marxava per camí distint al previst pel senyor alcalde.

Bartolomé Bas s'equivocà l'any passat en llançar, des d'una tribuna, una filípica contra l'empresariat, en presència del conseller d'Indústria, Segundo Bru, i del president de la Cambra de Comerç, Simó Nogué.

Bartolomé Bas, en fi, s'equivoca si creu que presidir la Mancomunitat és un pas previ a ocupar la presidència de la Diputació o la Conselleria de Cultura, per exemple.

La de Bartolomé ha estat, sens dubte, una volada efímera.

/ Cervantes

«El Sevillano» parlant amb Barrionuevo, al costat de Sáenz de Santamaría, García Miralles —president de les Corts valencianes— i l'alcalde de Paiporta

PSOE, Cebrià Císcar, o inclús pel mateix Lerma.

D'altra banda, Bartolomé, que dimití el dia 15 de març com a secretari local del PSOE, per constituir una comissió gestora afí, anunciava la seua candidatura al càrrec, com també la voluntat de reestructurar l'executiva local, prescindint dels càrrecs públics. Ho deia així de clar, pensant en Baltasar Vives o en Josep A. Manrique, cap de servei de la Conselleria de Sanitat. Naturalment, Bartolomé Bas, que compagina dos càrrecs públics —alcalde i president de la Mancomunitat— i dos càrrecs orgànics —secretari local i vice-secretari comarcal— no s'aplicava la incompatibilitat.

A pesar de la insistència d'aquesta revista per demanar l'opinió de l'alcalde sobre aquests extrems, Bartolomé Bas ha eludit reiteradament el nostre requeriment. Quan EL TEMPS preguntava per

ell, al llarg de la setmana i durant diverses vegades al dia, ens responien que «el senyor alcalde està reunit», «no està», «està ocupat», o «no es pot posar al telèfon». Així, doncs, tampoc no ha pogut desmentir el rumor que circula a Paiporta, en el sentit que l'alcalde s'ha adreçat al vice-president del govern espanyol, Alfonso Guerra, per intercedir en favor de Juan Fernández, «el Sevillano».

El futur polític de Bartolomé s'endevina magre. Al darrer ple municipal els comunistes qüestionaren la nòmina que es destinava a l'alcalde en els pressupostos d'enguany: 14 pagues anuals, a raó de 130.000 pessetes, netes, per mes.

La dreta, per la seua part, no comprenia la dedicació exclusiva de l'alcalde, «quan els assumptes arribaven tan esporgats des de les comissions». El grup socialista el justificà amb

l'argument que Paiporta tenia l'honor de representar la Mancomunitat de l'Horta Sud, i això suposava dedicació.

Si d'ací a poques setmanes Bartolomé Bas no ix reelegit president de la Mancomunitat, l'oposició podria posar-li-ho bastant agre. Després de les darres actuacions, no és probable que Cebrià Císcar estiga massa satisfet de qui s'autoanomena «el seu home a l'Horta Sud». A hores d'ara, ja és de domini públic que serà Antoni Asuncion el candidat més probable a la secretaria comarcal del PSOE, en substitució de Císcar.

Per a la vice-secretaria sona el nom de Josep Sançhis, alcalde de Benetúser. I per a la presidència de la Mancomunitat Antonio Cubillos, alcalde de Catarroja, sembla tenir tots els números de la rifa. De Bartolomé Bas, ningú no en diu res. Un drama.